seppist ja rätseppist; möistis kui öppind welsker aadrid lasta; wallutawaid hambaid wäljawötta, ja murdunud luid pergu ehk lahhasse panna. Temma olli tark tislar, ja kulus treial, kes elewandi hamba luist kallid kunstwärgid treiis, ja neid wöerama Kunningate ja Würstidele, kellega sõbraks olli sanud, meleheaks satis, ja wõib iggaüks Peterpúrris, kui kindluse kirriku lähheb, üht marka suurt kroonlühtrid nähha, mis seäl kõigepühhama ees on rippumas, ja Peter sedda aina üksi omma käega elhwenbeinist, se on: elewandi walgest hamba luust wägga immelikuks treiinud; ning on ka Peterpúrri kunstkambris päljo sesuggusid, wägga kunstlikuid asju nähha, mis temma kui treial omma käega walmistand.

Sest weel mitte kül! se immelik suur innimene olli ka tark mamoetja; suur laewamees; tark ja öskaja tüürman, ja öppind laewa pomeister. Üllemal olleme üttelnud, et sel kõrral Wenne-maal weel laewu enneše käest polnud, egga siis ka mitte merrewägge, ja tundis Peter, kui wägga möllemid tarwis laks: separrast

wõttis immestamise wäert asja nõuks. Laks Aprili kuul 1697 reisima, ja wimaks Höllandi-male, mis omma laewakäimise, ja selle tundmise pärrast kulus on, ning kus sel ajal kõigeparremad laewad ehhitati. Kui selle ma pealinna, nimmega Amsterdam, olli sanud; siis witis seäl kaks ehk kolm päwa, et auuandmist wastowõtta, miska temma wasto tuldi: agga satis siit omma kasaliste hulka ja seltsi, peäle kaks sadda kahhekssakümmend innimest, kelle seas mitmed targad ja rikkad Wennema würstid ja peäle kuuskümmend noort rahwast sure rahwa seltsist ollid, kaugemale reisima, et nähha ja sedda möista, et kõigis paigus innimesed tarkuses, tundmises ja kõlbduses wägga kaugele jõudnud, ja wennerahwas sest polest kõigist mailmast mahha- ja järrele jänud, ja laks issi aina üksi Saardami küllasse, kus sel ajal muist kõik Höllandi-ma laewad ehhitati, ja sellepärrast ka seälsammas kõige targemad laewa pomeistrid leiti.

Kui Peter sinna tulli, siis hüris enneše ühhes pisikeses majas weiked kambrikest; panni walged matrosi pükšid jalga;